

Ἀγγελική Ἐλευθερίου

Ἦθελα ν' ἀγαπιόμαστε ὅταν ἦσυνα φαντάρος

Ἔφυγε ἡ φιλενάδα μου καί κλαίω
 ἡ φιλενάδα μου ἔμεινε ἐκεῖ πού πῆγε
 δέν κλαίω πιά
 κάθε βράδυ πρὶν πέσω τῆς γράφω γράμματα γιὰ μᾶς ἐδῶ
 φιλενάδα τῆς γράφω μᾶς ξέχασες
 δέν τὰ στέλνω
 ἡ φιλενάδα μου δέν ξέρει τίποτα γιὰ μᾶς ἐδῶ
 θά στὰ διαβάσω μαζεμένα ἓνα βράδι
 ἢ ἓνα ἀπόγευμα νωρίς
 καί μᾶλλον θά ψιλοβρέχει
 ὕστερα θά φύγει ὡς τό τέλος
 σήμερα εἶδα τόν Θάνο μέ τήν κόρη του στό πάρκο
 ἴδιος μου ἴλεγε εἶναι
 ἄρχισα νά τρέχω γιὰ νά τόν προλάβω
 κι ὅταν ἔφτασα τίποτα δέ μουρχότανε νά πῶ
 γύρισα σάν χαζή κι ἕκατσα σ' ἓνα παγκάκι ἄναψα τσιγάρο
 κι ὕστερα ἤρθε κι ἕκατσε κοντά ἓνας φαντάρος
 ἔλυσε τὰ κορδόνια ἀπ' τῆς ἀρβύλες του ξεκούμπωσε λίγο τό μπουφάν του
 κι ἐγώ φοβήθηκα μήν τότε δεῖ κανένας καί τόν γράψει καί τοῦ τό ἴπα
 χάρηκε πού τοῦ μίλησα κι ἄρχισα νά κουβεντιάσουμε γιὰ τό στρατό
 καί τέτοια καί τόν ἐκοίταζα
 μή σοῦ περάσει τίποτα ἀπ' τό νοῦ
 ὅμως ἐγώ θυμόμουν τόν ἀδερφό μου τόν μεγάλο ὅταν ἐπῆγα νά τότε δῶ
 πρώτη φορά στήν Κόρινθο
 μέ κείνα τὰ ψηλά τακούνια σοῦ εἶχα πει θαρρῶ
 κι ἔβρεχε καί βουλιάζανε μέσα στή λάσπη
 κι ὅταν τόν εἶδα νά ἴρχεται ἀπό μακριά ἔκλαιγα καί γελοῦσα
 καί ὕστερα στήν πρώτη του ἄδεια
 γονατιστό νά κλαίει στά γόνατα τῆς μάνας μου
 καί τότε κοίταζα κι ὄλο θυμόμουν
 καί κείνος τό πῆρε ἀλλιώτικα καί σηκώθηκα νά φύγω
 καί ἤρθε πίσω μου κουτσαίνοντας ἀπ' τῆς ἀρβύλες
 καί ἀνοιξα τό βῆμα μου
 κι ὕστερα τόν λυπήθηκα πού θά πονοῦσε
 καί στάθηκα γιὰ νά τοῦ ἐξηγήσω καί πάλι δέν κατάλαβε
 καί ἄπλωσε μέ δύναμη τά χέρια καί μ' ἀγκάλιασε
 κι ἄρχισε νά μέ φιλάει καί νά μέ σφίγγει
 καί πάλευα ἐγώ δέν ἤθελα καί νά φωνάξω
 καί μ' ἔσφιγγε μ' ἔσφιγγε κι ἐγώ πιά τίποτα δέν ἔκανα
 κι ὕστερα ἠσύχασε κι ἔριξε τό κεφάλι του στόν ὦμο μου
 κι ἄρχισα νά κλαίω καί νά τοῦ χαϊδεύω τό κουρεμένο του κεφάλι
 καί θυμήθηκα πού μιὰ φορά εἶπα στόν ἄντρα μου
 ἤθελα ν' ἀγαπιόμαστε ὅταν ἦσυνα φαντάρος κι ἔκλαιγα ἀκόμα
 κι ἐκεῖνος ζήτηγε συνγνώμη
 γύρισε λίγο ἔφτιαχνε τή ζώνη του θαρρῶ
 ἦταν ἰδρωμένος σάν νά ἴχε βάλει τό κεφάλι του κάτω ἀπό βρῦση
 κι ἦταν ὠραῖος ἔτσι

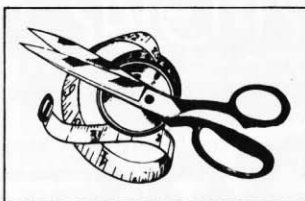
καί τόν κοίταζα
καί πιά τίποτα καί κανέναν δέ θυμόμουνα

Γύρισα σπίτι
κλαίω σάν νά 'χασα κάτι πολύ ακριβό
γερνάω

Άγγελική Έλευθερίου

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

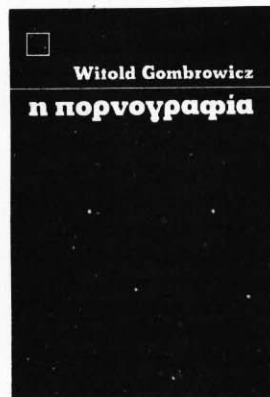
ΕΝΔΥΜΑΤΑ

ΑΝΑΡΩΜΕΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ξένοι πεζογράφοι σε υπεύθυνη μετάφραση και φροντισμένη έκδοση.

Κεντρική Διάθεση Βιβλιοπωλείο «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»
Χρυσ. Σμύρνης 19, τηλ. 271.423 Θεσσαλονίκη